

РЕШЕНИЕ

№ 1627

гр. Варна, 17.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 27 СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ивелина Христова - Желева

при участието на секретаря Силвия Ст. Генова
като разгледа докладваното от Ивелина Христова - Желева Административно наказателно дело № 20233110203343 по описа за 2023 година

За да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН и е образувано по жалба на **„РЕВОЛЮШЪН ЕСТЕЙТ ИЗТОК“ ООД, ЕИК 206696449**, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, ул. „Г. С. Раковски“ №27, ет.3, офис 4, представлявано от Д.Е., депозирана чрез адв. Р. Д. / с предишна фамилия Я./ против **Наказателно постановление № 709533-F706329/27.06.2023 г., издадено от Началник на отдел „Оперативни дейности“ -Варна в ГД „Фискален контрол“**, с което на горепосоченото дружество е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1000 /хиляда/ лева, на основание чл. 185, ал.1 от ЗДДС за нарушение на чл. 25, ал.1, вр. с чл.3 ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на Министъра на финансите вр. чл. 118, ал.1 от ЗДДС.

В жалбата се сочи, че издаденото наказателно постановление е незаконосъобразно, при издаването му са допуснати съществени процесуални нарушения и е налице неправилно прилагане на материалния закон.

Оспорва се както установената фактическа обстановка и констатации, така и изводите на наказващия орган като необосновани. Дружеството жалбоподател не било

извършило описаното в Наказателното постановление нарушение и същото не се доказвало по безспорен и категоричен начин от приложените доказателства. Оспорва се датата на нарушението. Сочи се , че наложената санкция превишава двукратно предвидения в закона минимум . С тези и други аргументи се иска отмяната на НП, алтернативно неговото изменение до предвидения в закона минимум.

В съдебно заседание въззивното дружество се представлява от надлежно упълномощен процесуален представител- адв.Д., която поддържа жалбата и моли НП да бъде отменено на основанията посочени в жалбата, като навежда и други основания. Претендира за присъждане на разноски под формата на адвокатско възнаграждение, като ангажира доказателства за тяхната направа.

Наказващият орган, чрез неговия процесуален представител счита жалбата за неоснователна, а НП за законосъобразно, поради което моли съда да го потвърди като правилно и законосъобразно. Претендира за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и отправя възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

С оглед събраните по делото доказателства, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

На 09.05.2023г., за времето от 11:30 часа до 15:30 часа, служители на ТД на НАП- Варна, сред които и св.О. Д. извършили проверка на търговски обект- агенция за недвижими имоти, стопанисвана от дружество „Революшън Естейт Изток“ ООД с ЕИК: 206696449, находяща се в гр. Варна, ул. „Генерал Колев“ № 54. В хода на проверката било констатирано, че дружеството е лице по см. чл. 3 от Наредба Н-18 от 13 декември 2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства (Наредба № Н-18). В търговския обект било монтирано, въведеното в експлоатация и регистрирано за обекта фискално устройство - Daisy Perfect M 01, рег. № В НАП 4530475, Инд. № ФУ - DY557041, ИН на ФП 36722474. Била изготвена репрезентативна извадка, от която било установено, че дружеството е издало депозитна разписка на 01.04.2023г на лице, предоставило 500, 00 лв. в брой за гаранционно покритие при сключване на договор за наем , чрез брокер С.Д.Д. на недвижим имот находящ се в гр. Варна ул. „Преслав“ №46, съставляващ бистро, на партерно ниво, състоящо се от две помещения, баня и тоалет. Заверената и подписна депозитна разписка от 01.04.2023г между двете страни била със срок на действие до 00:00 ч. на 10.04.2023г. В нея било указано, че след изтичането на срока, за който е съставена и ненаемане на предложения имот същата се трансформира като комисионна/възнаграждение за контрагента, т.е придобива характер на приход за дружеството, за която следва да се издаде съответен документ т.е следва да се

фискализира чрез ЕКАФП като взета комисионна за осъществена търговска сделка по занятие от лице упражняващо търговска сделка /съгласно ТЗ чл. 1.ал.1т.5/. Проверяващите преценили, че тези констатации се подкрепят и от сключения между страните на 01.04.2023г. договор за посредничество с наемател , според който /чл.2,ал.2 от същия/ било посочено, че при отказ от страна на възложителя/наемател/ да сключи договор за наем депозираната сума придобива характер на приход /комисионна / за насрещната страна.

В хода на проверката било установено, че до наемане на недвижим имот не се е стигнало, в подкрепа на което била обяснителна записка от управителя на дружеството - Д.Д.Е.. В нея той излагал доводи, че поради неключване на договор за наем с наемателя, гаранцията в размер на 500 лв., предоставена от него като депозит със срок на действие до 00:00 ч. на 10.04.2023г. /краен срок за сключване на договор за наем/ е била усвоена като комисионна, за която дружеството издавало ФКБ - за тази стойност на дата 21.04.2023г.

При тези констатации , органите по приходите преценили, че издадената депозитна разписка придобива характер на приход/комисионна в 00:00 часа на 10.04.2023г - крайният срок за сключване на договор за наем и данъчното събитие настъпва след 00:00ч. на 10.04.2023г. , като според клаузите на депозитната разписка и договор за посредничество с наемател била налице продажба на услуга от страна на посредника - агенция за недвижими имоти -възнаграждение/комисионна, т.е наемателя губел предоставената в /депозит/ сума в пълен размер и тя се трансформирала в комисионна, за която насрещната страна трябвало да издаде ФКБ в момента на получаване на сумата в брой /приход/, като приход предоставен от клиента. Счели, че датата на данъчното събитие за издаване на фискална касова бележка е 11.04.2024г.

Проверката била обективизирана с Протокол за извършена проверка № КД - 184, сер. АА № 0064836/09.05.2023г. Протоколът бил подписан от присъствалия на проверката управител на дружеството без възражения.

Поради горното св.Д. преценил, че възз. дружество, в качеството си на лице по чл. 3 от Наредба Н-18 от 13 декември 2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства не регистрира и отчита всяка извършена продажба на стоки и услуги от търговския обект, чрез издаване на фискални касови бележки от монтираното, регистрирано и въведеното в експлоатация за обекта фискално устройство, с което е осъществило нарушение на чл. 25, ал.1, вр. с чл.3 ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на Министъра на финансите вр. чл. 118, ал.1 от ЗДДС.

Въз основа на констатираното, на дружеството-жалбоподател бил съставен АУАН № **F706329** от 17.05.2023 г., който не бил подписан от посочения като актосъставител, а именно св.Д., но бил подписан от свидетел , предявен и връчен на същата дата на

управителя на дружеството Д.Е., който от своя страна го подписал без възражения. В срокът по чл.44 от ЗАНН били депозиран писмени възражения срещу АУАН, като едновременно с тях било депозирано и предложение за сключване на споразумение.

Въпреки допуснатото нарушение на чл.43, ал.1 от ЗАНН, на 27.06.2023г. Началник на отдел „Оперативни дейности“ -Варна в ГД „Фискален контрол“ издал атакуваното пред съда НП, от съдържанието на което е видно, че наказващият орган изцяло е възприел и преписал описаните в акта за установяване на административно нарушение фактически констатации, без да приложи правомощията си по чл.52, ал.4 от ЗАНН и без очевидно да провери законосъобразността на акта, след като не е върнал същия за подпис на посочения като актосъставител, приемайки, че е извършено административно нарушение по чл. 25, ал.1, вр. с чл.3 ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на Министъра на финансите вр. чл. 118, ал.1от ЗДДС, АНО е дал идентична правна квалификация с посочената в АУАН. НП било връчено на 12.07.2023г., срещу разписка на управителя на наказаното дружество.

Описаната фактическа обстановка се установява и потвърждава от събраните по делото доказателства, а именно писмените доказателства - преписката по АНП, вкл.АУАН сер. АН № F706329 от 17.05.2023 г., Протокол за извършена проверка № КД - 184, сер. АА № 0064836/09.05.2023г. депозитна разписка - 01.04.2023г; договор за посредничество с наемател от 01.04.2023г; междинен отчет - 09.05.2023г, обяснителна записка от управителя на дружеството, КЛЕН от дата 01.04.2023 до 21.04.2023г с № 000861/09.05.2023г., заверено за вярност копие от Предупреждение с № 711886-F706337/10.07.2023г., разпечатки от ИС на НАП, заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020г., и др. които съдът кредитира изцяло като достоверни и непротиворечиви.

Като непротиворечиви, конкретни и логични , съдът кредитира показанията на св.О. Д., депозиран в с.з..

Съдът, предвид становището на страните и императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразността му, обосноваемостта му и справедливостта на наложеното административно наказание, прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е в срок /на 26.07.2023г. по електронен път/, в установения от закона 14-дневен срок от връчване на НП, от надлежна страна, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол и пред надлежния съд. Поради това жалбата е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган- Началник на отдел

„Оперативни дейности“ -Варна в ГД „Фискален контрол“, съгласно заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020г. на Изпълнителния директор на НАП.

Съобразно цитираната заповед , ЗДДС и Наредба № Н-18/13.12.2006г. на МФ АУАН следва да бъде съставен от инспектор по приходите в НАП –гр.Варна. В случая , обаче, липсват доказателства кой е съставителя на АУАН, тъй като в него липсва подпис на актосъставителя.

Наредба № Н-18/13.12.2006г. на МФ е издадена на основание чл.118,ал.2 и ал.4 от ЗДДС. В нея, в чл. 60 е посочено, че контролът за спазване на наредбата се осъществява от органите на НАП. Отделно от това в чл.193, ал.1 от ЗДДС е посочено, че установяването на нарушенията на този закон и на нормативните актове по прилагането му, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания, а съгласно ал.2 на същия текст актовете за нарушение се съставят от органите по приходите, а наказателните постановления се издават от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите или от оправомощено от него длъжностно лице. В случая в АУАН е посочено, че е съставен от орган по приходите, който съгласно чл.193, ал.2 вр.ал.1 от ЗДДС е компетентен да установява нарушения на нормативни актове по приложението на ЗДДС, какъвто е Наредба № Н-18/13.12.2006г. на МФ.

НП пък е издадено от Началник на отдел „Оперативни дейности“ -Варна в ГД „Фискален контрол“, който е оправомощен от Изпълнителния директор на НАП съгласно заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020г., приложена по преписката. Затова и съдът намира, че НП е съставено от компетентен орган, но липсват доказателства, кой е съставителят на АУАН, за което ще изложи мотиви по долу в решението си.

АУАН е съставен в присъствието на представляващия нарушителя и свидетел. Действително АУАН е съставен в присъствието на един свидетел, чието ЕГН и адрес не са посочени в акта, но това нарушение не е съществено, тъй като не рефлектира пряко на правото на защита на наказания правен субект.

Съдът намира, че липсата на мотиви в НП, защо АНО приема, че не е налице хипотезата на чл.28 от ЗАНН не е съществено процесуално нарушение от категорията да опорочи НП. По аргумент от разпоредбата на чл. 53, ал. 1 от ЗАНН, административно-наказващият орган има задължение да извърши преценка за наличие на предпоставките за прилагане на чл. 28 от ЗАНН и ако прецени, че случаят е „маловажен“, да не издава наказателно постановление, като предупреди устно или писмено нарушителя. Но административно-наказващият орган няма задължение да мотивира така извършената преценка и да изложи съображения като задължителен реквизит от съдържанието на наказателното постановление. С издаването на наказателното постановление последният недвусмислено е изразил становището си, че

според него случаят не е маловажен.

Въпреки горното съдът намира, че в хода на АНП са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които водят до незаконосъобразност и са абсолютно основание за отмяна на НП.

Началото на административнонаказателното производство се поставя със съставянето на АУАН, с който се предявява административно обвинение срещу наказания субект. Съгласно разпоредбата на чл.43, ал.1 от ЗАНН АУАН се подписва от съставителя. Тази разпоредба на закона е императивна. Никога не е било спорно в теорията и в съдебната практика, че официалният документ, в това число и АУАН, с които се пораждат правни последици /привлича се към административнонаказателна отговорност конкретен субект/ представлява конкретно писмено изявление с правно значение. Във всички случаи обаче, за да породи правно значение този документ следва да носи подписа на своя издател, в случая актосъставителя. При липса на подпис в документа, на първо място липсва въобще редовно съставен такъв документ, а на второ място не би могло да се прецени въобще вписания като негов съставител дали е компетентен да съставя актове. В случая по административно наказателната преписка липсва редовно съставен АУАН, доколкото същият не съдържа подпис на актосъставителя съгласно императивната разпоредба на чл.43, ал.1 от ЗАНН. Нарушението е било отстранимо в случай, че АНО преди да се произнесе по преписката бе упражнил правомощията си по чл.52, ал.4 от ЗАНН и бе проверил акта за неговата законосъобразност. В случая, макар на практика да липсва АУАН, наказващият орган е издал процесното НП. Нарушението е съществено и не може да бъде saniрано в съдебната фаза на процеса. Само по себе си това нарушение е достатъчно , за да се приеме, че НП е незаконосъобразно издадено.

На следващо място съгласно разпоредбата на чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, НП следва да съдържа **пълно, точно и ясно описание на нарушението**, дата и място, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и доказателствата, които го потвърждават. В тази връзка от съдържанието на НП, както и от съдържанието на незаконосъобразния АУАН не става ясно коя е датата на нарушението, нито мястото на нарушението. Съгласно съдържанието на НП, което е буквален препис на незаконосъобразния АУАН, в него е посочено, от една страна , че данъчното събитие настъпва след 00:00ч. на 10.04.2023г ., а от друга че датата 11.04.2024г. е дата на данъчното събитие за издаване на фискална касова бележка. По нататък в НП се сочи, че е установено от органите по приходите че, комисионната от 500 лв., платена в бр. не се съдържа в календарна дата 10.04.2023г. фискализирана в контролната лента на електронен носител/SD карта//КЛЕН /, като годно доказателство за издадените ФКБ за деня от монтираното, въведеното в експлоатация и регистрирано за обекта фискално устройство - Daisy Perfect M 01, рег . № В НАП 4530475, Инд. № ФУ - DY557041, ИН

на ФП 36722474И. В крайна сметка от така изложеното фактическо обвинение не става ясно на коя дата според АНО е извършено нарушението – на 10.04.23г. или на 11.04.24г., която дата не е настъпила все още. Даже и да се приеме, че изписването на 2024г. е техническа грешка, макар ЗАНН да не разписва понятието техническа грешка, и да се касае за 11.04.23г., то пак от това съдържание не е ясно коя е датата на нарушението. В крайна сметка от така описаното в АУАН и НП не става ясно на коя дата АНО е приел, че е извършване/довършване на нарушението. В АУАН и в НП не е посочено и мястото на нарушението. Посочено е че, възз. е регистрирал и отчетел всяка извършена продажба чрез издаване на фискална касова бележка, но не е посочено къде е сторено това. В АУАН и НП е посочен адрес на възз., но дали този адрес респективно населеното място в което се намира този адрес е мястото на нарушението, също може само да се предполага, доколкото факти в АУАН и НП отсъстват. В действителност св.Д. посочи в с.з., че датата на нарушението е 11.04.23г., като същата счита, че описаното следва да се „схавща“ в смисъла, който произтича от целия текст. Съдът намира, че е недопустимо съставомерни факти от предмета на доказване да бъдат изяснявани за пръв път едва в с.з., или пък да се извличат по тълкувателен път от съдържанието на НП и/или от материалите по преписката, тъй като с това се нарушава грубо правото на наказанния субект да разбере за какво нарушение е санкциониран.

Волята на актосъставителя и наказващия орган, изложени в АУАН и НП следва да бъде ясна, а не да се гадае или предполага, още по-малко е допустимо тя да се извлича от материалите по преписката или от показанията на свидетелите по делото, тъй като това нарушава правото на защита на наказанния субект още с повдигане на административното обвинение. В НП и АУАН, какъвто на практика липсва, са посочени противоречиви факти и обстоятелства, от които не може да се направи извод на коя дата и на кое място е извършено на нарушението.

Пълното, точно и ясно описание на нарушението, обстоятелствата, при които същото е извършено, особено датата и мястото на нарушението, и доказателствата, които го подкрепят освен, че са задължителни реквизити на АУАН и НП, същите индивидуализират пряко нарушението като такова, като непосочването им по ясен и категоричен начин винаги съставлява съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като пряко рефлектира върху правото на защита на нарушителя. Освен, че ограничават възможността нарушителят да разбере в извършването на точно какво нарушение е обвинен, горните процесуални нарушения лишават и съда от възможността да прецени в съответствие с материалния закон има ли извършено нарушение, правилно ли са квалифицирано същото и правилно ли е приложена санкционната норма, да прецени спазени ли са останалите давностните срокове по смисъла на чл.34 от ЗАНН, компетентен ли е съдът да разгледа делото съобразно месната подсъдност и прочие. Горното съставлява съществено процесуално нарушение, грубо нарушаващо правото на защита на обвиненото лице, да разбере в

какво точно е обвинено, и съставлява самостоятелно основание за отмяна на НП.

Тук следва да се посочи, че съдебната практика по отношение на тези задължителни реквизити, в случай като процесния е последователна, че винаги непосочването им представлява съществено процесуално нарушение от категорията на тези, които водят до безусловна отмяна на НП.

Въззивното дружество е санкционирано по реда на 25, ал.1, вр.чл.3 ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на Министъра на финансите, съгласно която разпоредба независимо от документирането с първичен счетоводен документ задължително се издава фискална касова бележка от ФУ или касова бележка от ИАСУТД за всяка продажба на лицата по [чл. 3, ал. 1](#) - за всяко плащане с изключение на случаите, когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит, чрез наличен паричен превод или пощенски паричен превод по [чл. 3, ал. 1](#). Съгласно чл. 118, ал.1 от ЗДДС всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Получателят е длъжен да получи фискалния или системен бон и да ги съхранява до напускането на обекта. Вмененото нарушение ЮЛ жалбоподател е санкционирано по реда на чл.185, ал.1 от ЗДДС, съгласно която разпоредба на лице, което не издаде документ по чл. 118, ал. 1, а именно не изпълни задължението си да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство. Видно от показанията на св. Д., а и от материалите по АНП дружеството е издало депозитна разписка на 01.04.2023г на лице, предоставило 500,00 лв. в брой за гаранционно покритие при сключване на договор за наем на недвижим имот. Заверената и подписна депозитна разписка от 01.04.2023г между двете страни била със срок на действие до 00:00 ч. на 10.04.2023г. В нея е било указано, че след изтичането на срока, за който е съставена и ненаемане на предложения имот същата се трансформира като комисионна/възнаграждение за контрагента, т.е придобива характер на приход за дружеството, за която следва да се издаде съответен документ – фискална бележка чрез ЕКАФП като взета комисионна за осъществена търговска сделка по занятие от лице упражняващо търговска сделка /съгласно ТЗ чл. 1.ал.1т.5/. Тъй като до наемане на имот не се стигнало до 00:00ч. на 10.04.23г., / до 00:00 часа на 10.04.2023г е крайният срок за сключване на договор за наем/ данъчното събитие е настъпило в 00:00ч. на 10.04.2023г. , като според клаузите на депозитната разписка и договор за посредничество с наемател е била налице продажба на услуга от страна на посредника - агенция за недвижими имоти и насрещната страна , в случая на 10.04.23г. възз. дружество е трябвало да издаде ФКБ т.к.като на тази дата сумата се е

трансформирала в комисионна т.е. сумата в брой, като приход предоставен от клиента. За това и съдът намира, че неправилно в своите показания депозирани пред съда св.Д. счита, че данъчното събитие, т.е. задължението за издаване на ФКБ е настъпило на 11.04.23г. Задължението за регистриране на продажбата е настъпило на 10.04.23г. Но тъй като не е ясно за коя от двете дати /10.04 или 11.04.23г./ е наказан въззивникът, съдът няма как да извърши преценка дали правилно е приложен материалният закон.

По изложените съображения, съдът намира, че издаденото наказателно постановление следва да бъде отменено като незаконосъобразно, поради допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Поради горното и съдът намира, че не следва да излага аргументи във връзка с наведените доводи от възз. за за наличието на основанията на чл.28 от ЗАНН.

Относно искането на страните за присъждане на разноски.

Съгласно разпоредбата на чл.63д, ал.1 (Нов - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Нормата е процесуална и е приложима от 23.12.2021 г. Съдът се произнася по разноските сторени по делото, което разглежда, когато страните са поискали това.

Разпоредбата на чл. 63д, ал.4 от ЗАНН предвижда, че в полза на учреждението или организацията, чийто орган е издал акта по чл. 58д, се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. Нормата на чл. 143, ал.1 от ЗАНН сочи, че когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. В разпоредбата на чл. 144 от АПК се сочи, че за неуредените в този дял въпроси се прилага Гражданският процесуален кодекс.

В настоящия случай АНО е бил представляван от надлежно упълномощен процесуален представител, който своевременно е поискал и присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Съдът, обаче е констатирал, че са налице основания за цялостна отмяна на НП. Поради което предвид изхода на спора, по арг. на противното на чл.78, ал. 8 от ГПК, вр. чл.144 от АПК, искането за присъждане на юрисконсултско възнаграждение по настоящото дело е неоснователно и се отхвърля от

съда.

Съгласно разпоредбата на чл.63д, ал.2 от ЗАНН ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата. Такова искане е отправил проц.представител на наказващия орган, като е направил възражение за прекомерност на адвокатския хонорар претендиран от процесуалния представител на въззивника.

От съдържанието на приложения по делото договор за правна защита и съдействие от 31.10.2023 г. и приложеното пълномощно се установява, че жалбоподателят е възложил на адвокат Д. от САК оказването на правна защита и съдействие, изразяващи се в процесуално представителство пред Районен съд Варна по обжалване на процесното НП. Договореното адвокатско възнаграждение е в размер на 500 лева, което е заплатено в брой при подписване на договора т. е. разходът е направен съгласно т. 1 от Тълкувателно решение № 6 от 06.11.2013 г. по дело № 6/2012 г. на ОСГТК на Върховния касационен съд. От друга страна съгласно чл.78, ал.5 от ГПК, приложим на основание чл.144 от АПК, ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно, съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата. В случая възражение за прекомерност е направено от процесуалния представител на АНО. Затова съдът следва да отбележи, че минималните размерите на адвокатските възнаграждения са уредени в Раздел IV от Наредба № 1 от 7.09.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Съгласно Наредбата, в редакцията ѝ от ДВ бр.68 от 31 Юли 2020г., когато административното наказание е под формата на глоба, имуществена санкция и/или е наложено имуществено обезщетение, възнаграждението за адвокатско възнаграждение се определя по правилата на чл. 7, ал. 2 върху стойността на санкцията, съответно обезщетението. Съгласно чл.7, ал.2, т.1 от Наредбата (изм. - ДВ, бр. 2 от 2009 г., изм. - ДВ, бр. 28 от 2014 г., отм. относно изменението с бр. 28 от 2014 г. с Решение № 13062 от 03.10.2019 г. и Решение № 5419 от 08.05.2020 на ВАС - ДВ, бр. 45 от 2020 г., в сила от 15.05.2020 г., изм. - ДВ, бр. 68 от 2020 г.-31.07.2020г. ,изм. - ДВ, бр. 88 от 2022 г.) за защита по дела с определен интерес възнаграждението при интерес до 1000 е 400 лв.. В случая е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000 лв. и минималното адвокатски възнаграждение се явява 400 лв., съобразно горепосочения текст от наредбата. Предвид цитираното по-горе възражението за прекомерност, съдът като съобрази, че процесния случай не се отличава с фактическа и правна сложност, а производството по делото е приключило в едно съдебно заседание, проведено в

рамките на 13 минути , намира, че действително следва да бъде присъдено адвокатско възнаграждение в минималния определен в наредбата размер. Затова следва да се уважи претенцията на процесуалния представител на въззивника, като на последния следва да бъдат присъдени съдебните разноски за адвокатско възнаграждение, направени по настоящото дело, в размер от 400,00 /четиристотин / лева. Същите следва да бъдат възложени в тежест на НАП-София, към чиято структура се числи издателят на процесното НП.

Водим от горното и на основание чл.63, ал.3, т.2 вр. чл.63, ал.2, т.1 вр.1 и чл.63д, ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 709533-F706329/27.06.2023 г., издадено от Началник на отдел „Оперативни дейности“ -Варна в ГД „Фискален контрол“, с което на „РЕВОЛЮШЪН ЕСТЕЙТ ИЗТОК“ ООД, ЕИК 206696449, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, ул. „Г. С. Раковски“ №27, ет.3, офис 4, представлявано от Д.Е. е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1000 /хиляда/ лева, на основание чл. 185, ал.1 от ЗДДС за нарушение на чл. 25, ал.1, вр. с чл.3 ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на Министъра на финансите вр. чл. 118, ал.1 от ЗДДС.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите –гр.София да заплати на „РЕВОЛЮШЪН ЕСТЕЙТ ИЗТОК“ ООД, ЕИК 206696449, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, ул. „Г. С. Раковски“ №27, ет.3, офис 4, представлявано от Д.Е. сумата от 400,00 /четиристотин / лева, представляваща разноски по АНД №3343/2023г. по описа на ВРС.

Решението подлежи на касационно обжалване по реда на АПК пред Административен съд- Варна в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че решението и мотивите са изготвени.

Съдия при Районен съд – Варна: _____